

Doğrular imanla yaşayacak

Doğru kişi 'imanla mı yaşar' yoksa 'Tanrı'nın ağzından çıkan her kelimeyle mi yaşar'? Şimdi, Mesih, tezahür ettirilecek olan inançtır (Galatyalılar 3:24), enkarne fiil, bu nedenle, adil olan Mesih tarafından yaşayacak (Romalılar 10: 8). Mesih ile birlikte dirilen herkes imanla yaşadıkları içindir ve Habakkuk peygamber imanla yaşayanların doğru olduğuna tanıklık eder.

Doğrular imanla yaşayacak

"Ama uygulamayan ama kötöleri haklı çıkarana iman eden için imanı doğruluk sayılır" (Romalılar 4: 5)

Giriş

Elçi Pavlus'un açıklaması, şunları onayladığında çarpıcıdır: "Tanrı kötöleri haklı çıkarır" (Romalılar 4: 5). Tanrı kötöleri neye dayanarak gerekçelendiriyor? Doğru olan Tanrı nasıl adaletsiz ilan edebilir? Kendi adaletinizden ödün vermeden bunu nasıl yapabilirsiniz? Tanrı dediyse: "... Kötöleri haklı çıkarmayacağım" (Çıkış 23: 7), Yahudi olmayanların elçisi, Tanrı'nın kötöleri haklı çıkardığını nasıl iddia edebilir?

Zarafet ve inanç

Cevap basit: Tanrı günahkarları harika lütfuyla (özgürce) haklı çıkarır! Cevap basit olsa da, şu soru kalıyor: Bunu

nasıl yapıyor? Cevap da basit: inançla “... imanla aklanabilmemiz için bizi Mesih’e götürmek” (Galatyalılar 3:24).

Tanrı'nın kötöleri haklı çıkarmasına ek olarak, insanın imanla aklanacağı kesindir.

“Bu nedenle, imanla aklanarak, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı ile barışa sahibiz; böylelikle içinde bulunduğumuz bu lütfu imanla da alabiliriz; ve Tanrı'nın yüceliği ümidiyle övünüyoruz ”(Romalılar 5: 1-2).

Tanrı, insanın Kendisine duyduğu güven yüzünden mi haklı çıkarır? İnsanın inancı meşru varlık mıydı?

Cevap Romalılar 1, 16. ve 17. ayetlerde bulunur: “Çünkü utanmıyorum (Mesih'in müjdesinden) çünkü o, inanan herkesin kurtuluşu için (Tanrı'nın gücüdür); önce Yahudiden ve ayrıca Yunan'dan. Çünkü (içinde Tanrı'nın doğruluğu imandan inanca keşfedilmiştir) şöyle yazılmıştır: Ama adil olan imanla yaşar ”(Romalılar 1:16 -17).

Tanrı, Eski Ahit'te İsraili yargıçlara, doğruları haklı çıkarmaları ve kötöleri kınamaları gerektiğini defalarca söylese de, Kendisi hakkında şunları bildirir: “... Kötöleri haklı çıkarmayacağım” (Çıkış 23: 7), Elçi Pavlus, Tanrı'nın kötöleri haklı çıkardığını göstermek için “Doğrular imanla yaşayacak” diyen Habakkuk'u kullanır!

Tanrı insanı Mesih aracılığıyla haklı çıkarır

Elçi Pavlus'un Habakkuk hakkında yaptığı gözlem sayesinde, inancın insanın güvenine değil, tezahür edilecek olan imana atıfta bulunduğu açıktır.

“Ama iman gelmeden önce, yasaya tabi tutulduk ve tezahür edilecek olan bu inanca kapatıldık” (Galatyalılar 3:23).

Hangi inanç tezahür edecek? Tanrı'nın gücü olan Mesih'in sevindirici haberi, insanlara tezahür ettirilen imandır. Müjde, Hıristiyanların çabalaması gereken inançtır (Jd1: 3). Müjde mesajı, imanın vaaz edilmesidir (Galatyalılar 3: 2, 5). Müjde, lütufun açığa çıktığı inançtır “Çünkü lütüfla, imanla kurtuldun; ve bu sizden gelmiyor, bu (Tanrı'nın hediyesi)” (Efesliler 2: 8).

Müjde hiçbir insandan gelmedi, ama Tanrı'nın armağanı “Tanrı'nın armağanını bilseydiniz ve sizden kim sorarsa: bana bir içki verin, ona sorarsınız ve o size canlı su verirdi” (Yuhanna 4:10).

Mesih, Tanrı'nın armağanıdır, imanın vaazının temasıdır ve insan aracılığıyla bu lütfu elde eder. Bu nedenle, İncil, inanç olmadan Tanrı'yı memnun etmenin imkansız olduğunu söylediğinde, Tanrı'yı memnun eden inancın Mesih olduğunu söylemesi gerekir, pek çok kişinin düşündüğü gibi, bunun insanın güveni olduğu değil (İbraniler 11: 6).

İbranilerin yazarı, 10. bölümün 26. ayetinde, hakikat bilgisini (müjde) aldıktan sonra hiçbir fedakarlığın olmadığını ve bu nedenle, Hıristiyanların bir inanç ürünü olan (müjde) sahip oldukları güveni reddedemeyeceklerini gösterir. (İbraniler 10:35), çünkü Tanrı'nın isteğini yaptıktan sonra (ki bu Mesih'e inanmaktır), söze ulaşmak için sabra sahip olmalıydılar (İbraniler 10:36; 1 Yuhanna 3:24).

Habakkuk'tan alıntı yaptıktan sonra, İbraniler yazarı imanla yaşayanlardan (İbraniler 10:38), yani tezahür edilecek olan inançla haklı çıkarılan İbrahim gibi adamlardan söz etmeye devam ediyor. “Şimdi, Kutsal Yazı, Tanrı'nın Yahudi olmayanları imanla haklı çıkaracağını öngördüğü gibi, ilk önce,” Bütün milletler sizde kutsanacak “diyerek, İbrahim'e müjdeyi duyurdu (Galatyalılar 3: 8).

Tanrı için her şey mümkün

İbrahim, Tanrı'nın Tohum'u sağlayacağına inandığı için haklıydı, tıpkı insanların gözünde Tanrı'nın kötülerini haklı göstermesi gibi, onun gözünde imkansız olan bir şey.

“Şimdi İbrahim ve soyundan gelenlere vaatler verildi. O şöyle demiyor: Ve birçoğundan bahsederken, soyuna: Ve Mesih olan sizin soyunuza ”(Galatyalılar 3:16).

Mesih, beklenen şeylerin sağlam temelidir ve görülmeyen şeylerin kanıtıdır. “Şimdi iman, umulan şeylerin sağlam temeli ve görülmeyen şeylerin kanıtıdır. Çünkü bununla kadim insanlar bir tanıklık elde etti ”(İbraniler 11: 1-2), çünkü doğrular yaşıyor ve Mesih aracılığıyla Tanrı'yı memnun ettiğine dair bir tanıklık alıyorlar (Titus 3: 7).

İbrahim'in duyduğu kelime, ata inancını yaratan şeydir, çünkü “Ama ne diyor? Söz sizinle, ağızınızda ve kalbinizde; bu, vaaz ettiğimiz iman kelimesidir...” (Romalılar 10: 8), çünkü “Öyleyse bu iman duymakla ve Tanrı'nın sözüyle işitmektir” (Romalılar 10:17). Tanrı'dan gelen sözü duymadan, insanın Tanrı'ya olan güveni asla olmayacaktı.

Gerekçelendirmeyi sağlayan unsur, kötülerini haklı çıkarmayı mümkün kılan Tanrı'nın gücünü içerdiği için Mesih'in sözleridir.

“Bilmek: Ağızınızla Rab İsa'ya itiraf ederseniz ve Tanrı'nın onu ölümden dirilttiğine yürekten iman ederseniz, kurtulursunuz. Kişi doğruluğa yürekten inandığı ve ağızla kurtuluşu itiraf ettiği için ”(Romalılar 10: 9-10).

İnsan müjdeyi işittiğinde ve inandığında, kurtuluş için güç alır (Romalılar 1:16; Yuhanna 1:12) ve inanca inandığı için ölümden hayata geçtiği için gerekçelendirmeyi keşfeder (Romalılar 1:17). İncil aracılığıyla insan Tanrı'nın çocuğu

olur “Çünkü hepiniz Mesih İsa’ya imanla Tanrı’nın çocuklarıdır” (Galatyalılar 3:26; Yuhanna 1:12).

Tanrının gücü

Elçi Pavlus neden Tanrı’nın kendisinin İsrail yargıçlarının yapmasını yasakladığı şeyi yaptığını iddia etme cesaretine sahipti? Çünkü gerekli güce sahip değildiler! Adil olmayan bir şey yapmak için, İsa’nın felçli birini günahlarını bağışladıktan sonra iyileştirmede gösterdiği güce sahip olmak gerekir.

“Artık insanoğlunun yeryüzünde günahları affetme gücü olduğunu bildiğinize göre (felçliye dedi), size söylüyorum, kalkın, yatağınızı alın ve evinize gidin” (Lk 5 : 24).

İmanı haklı çıkarmak Tanrı’nın gücüdür “... imanla aklanabilmemiz için” (Galatyalılar 3:24), çünkü bir adam Mesih’in ölümünde vaftiz edildiğine inandığında (Galatyalılar 3:27), yani kendi haçını alır, ölür ve gömülür. “Yoksa İsa Mesih’te vaftiz edilenlerin hepsinin onun ölümünde vaftiz edildiğini bilmiyor musunuz?” (Romalılar 6: 3). Şimdi ölü ve haklı olan günah içindedir! (Romalılar 6: 7)

Ancak, Mesih’e inanıp ölen herkes, işittiklerine ve öğrendiklerine göre Mesih’i de itiraf ederler.

“Çünkü yürekten doğruluğa inanılır ve kurtuluş için ağızla itiraf eder” (Romalılar 10: 9-10).

Şimdi Mesih’i itiraf eden kişi, Mesih’te vaftiz edilmesinin yanı sıra, Mesih’i çoktan takmış olmasıdır. İtiraf, yalnızca gerçek Oliveira’ya bağlı olanları üreten dudakların meyvesidir. “Mesih’te (vaftiz) olduğunuz kadar çok kişi için, Mesih’i taktınız” (Galatyalılar 3:27); “Öyleyse, Tanrı’ya her zaman övgü kurbanını, yani onun adını itiraf eden dudakların meyvesini sunalım” (Heb 13:15); “Ben asmayım, siz dallarsınız;

bende kim varsa ve ben onda ben çok meyve verir; çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız (...) Babam, çok meyve vermenizle yüceltilir; ve böylece benim öğrencilerim olacaksınız” (Yuhanna 15: 6, 8).

Tanrı'nın insana verdiği tanıklık, gömüldükten sonra Mesih'i takanlara, yani yalnızca Mesih'le birlikte dirilmiş olanların Tanrı'nın önünde doğru ilan edildiği kişilere düşer. Sadece yeniden yaratılanlar, yani imanla (müjde) yaşayanlar Tanrı'nın hemen önündedir. “Doğrular imanla yaşayacak” (Hc 2: 4).

Doğrular imanla, yani tezahür ettirilecek olan ve şimdi vaaz ettiğimiz inançla yaşayacak (Romalılar 10: 8). Mesih ile birlikte dirilen herkes imanla yaşadıkları içindir ve Habakkuk peygamber imanla yaşayanların doğru olduğuna tanıklık eder.

Bu nedenle, kendi eylemlerine güvenmeyen, ancak haklı çıkaran Allah'a güvenen kimsenin inancı, adalet olarak kendisine atfedilir. “Ama pratik yapmayan, ama kötülerini haklı çıkarana iman edene, imanı ona doğruluk olarak atfedilir” (Romalılar 4: 5); “Ve Rab'e inandı ve onu doğrulukla suçladı” (Yaratılış 15: 6), çünkü inanan insan, ölümünde Mesih'e uyuyor ve Tanrı'nın gücüyle yükseliyor, yeni insan yaratılıyor. ve Tanrı tarafından doğru ilan edildi.

Rab'bin sözü, açıkça ifade edilmiştir ve ona inananların kafası karışmayacaktır. “Yazıldığı gibi: Bakın, Zion'a bir tökezleme bloğu ve bir skandal kayası koyuyorum; Ve buna inanan herkesin kafası karışmayacak” (Romalılar 9:33), yani Tanrı'nın gücü olan müjdede, imanla (inanarak) imanla (müjde) olan Tanrı'nın doğruluğu keşfedilir (Rom. 1: 16-17).

Doğrular Mesih üzerinde yaşayacak, çünkü Tanrı'nın ağzından çıkan her kelime insanı yaşayacak, yani gökten inen canlı ekmek olan Mesih olmadan insanın kendi içinde yaşamı yoktur (Yuhanna 3:36 ; Yuhanna 5:24; Mt 4: 4; İbraniler 2: 4).